

Ողբերգական յառաջադիմութեան միտայ :

Պ . Պաղոս Առաքելական .
 Պ . Յակոբ Տաճարական .

Պ . Լիւթի Տէրութեան .
 Պ . Տիգրան Տաճարական .
 Պ . Սիւրբի Առաքելական .
 Պ . Յովհաննէս Առաքելական .
 Պ . Յովսէփ Առաքելական :

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Քանի մը բանաստեղծներու ծովու վրայ գրած քերթարիւնները :

Այն ընդարձակ կապոյտ շարժուն դաշտը , որ հողագնացոյս մեծ մասը գրաւած է , և որ սահման կը դնէ ցամաքին , սիրելի է մարդկային մտածութեանց , տխուր ոգւոց սրտին վրայ պատած թանձր մառախուղը կը փարատէ , և ուրախ մարդկանց զուարթութիւնը կը սնուցանէ : Եւ որովհետեւ ամէն տեսակ զգացմունքներ կը զարթուցանէ 'ի մեզ Նոյն , եթէ կրօնական , եթէ բարոյական և եթէ ախորժելի , անոր համար շատ քերթողներ ալ բանաստեղծական խանդով յափշտակուած ատեննին՝ անոր հետ խօսակցեր են , անով սիրտներ են , ու անոր անհանգարտ կամ խաղաղ ալիքներուն տեսքով՝ բնութեան այս հրաշալեաց գեղեցկութիւնն ալ երգեր են : Բանասէր ընթերցողաց հետաքրքրութեան նիւթ մը տալու համար՝ պատշաճ կը սեպենք քանի մը անուանի քերթողաց Նոյն վրայ գրած բանաստեղծութիւնները օրագրիս մէջ հրատարակելու . որով ասայլ և այլ անձանց զգացմունքներուն խորը թափանցելու ատենն՝ նաև անոնց հանձարներուն զանազանութեանը վրայ թերևս կարելի ըլլայ դադափար մը ստանալ :

Ա. Ծով :

Մինչ ի բարձուէ գահաւանդին
 Լարնջենի Լորթ քաջաբեր
 Սըփուն յալեացդ ի խորշ խորին
 Բնաւազին դիւրիչ ըստուեր ,
 Օ՛ր քաղցր ինձ գալ ընդ ծով քոյին :
 Թիակապուտ յաճախ յակատ ,
 Բ՛ն սեր քոյին , ծով , քաջայոյս ,
 Բ՛ն խաղաղել զոգիս կըղկաթ ,
 Յալեացդ յերեր փակեմ առ ըյս
 Բզջոտեալ աչացս արաստ :
 Իբրեւ նըժոյգ հեղահամբոյր
 Եւ անարձակ թողեալ յարշաւ ,
 Ի կայս ուրեք միշտ զով եւ դոյր ,
 Պատեալ փրփուր զիմ նաւակաւ
 Քըչես տանիս հանես յանդոյր :
 Ո՛հ , որորեւ որոր որոր ,
 Բ՛ն որորեւ , ծով , ըզմանկիկ
 Ո՛ր սիրէ զքեզ սըրտիւ բոլոր ,
 Խորոյ զբօսանք՝ ջուրք եւ մայրիք
 Եղեն ի տղայ տիոց ցայսօր :

Տէրն որ տարերբ քոյին պայծառ
Պարազարդեաց զաշխարհիս ծիր ,
Օհ զբնաւս ածցէ հաշտ առ իրար ,
Յողաւ ի Զուրս ետ զերկնից հիւ
Եւ Զուրց ծնանել զերկնից կամար :
Որպէս ի բիբ ականս յըստակ
Շողայ յալիսդ արեւ մաքուր .
Եւ յասպարէզ քո փայլունակ
Ինդ խաժ կոհակս եւ ոսկեհուն
Թորիս վարել լուսոյ վըտակ :
Եւ զատ ու արձակ իբր ըզխորհուրդ
Սանրեալ փըշրես զարքայից նաւս .
Եւ զայրագինդ ի յարձակուրդ
Հնազանդ վեհին՝ որ զքեզ վարեաց՝
Եւ ձայն նորին լոկ կաս անդրուրդ :
Եւ չափութեան շըքեղ պատկեր ,
Եւք ի մկանունս քո վէտ ի վէտ
Եւ միտք յափանց յափունս յերեր՝
Ի զուր խընդրէ զծիր քո եւ կէտ
Որպէս ի նոյն յանհունն եթեր :
Ի՞նչ վեհ մընչիւն քաղցրաղօղանջ
Գանչեցուցեալ զվէմս որ յեզր անդ ,
Սերթ եւ ի սէզն՝ որ քեզ նահանջ՝
Իբրեւ զեփիւռ ի հեզ մարմանդ՝
() րհասական մընչէ թառանչ :

ԼԱՄԱՐԴԻՆ

Ովկէան :

Ս՝ ա՛յլ ովկէան , զի քաղցր ի քո ինձ յափունս
Սարաւանդեալ դիտել ըզկուր ձըկնորսին .
Եւ զհեռաւոր ծըծել հողմոյդ հովութիւնս
Ինդ հովանեաւ ոստոց ուտնեաց ի բացին :
Կամ է ինձ յայսմ երեկոյի յեզերդ յայց
Յախորժականս յածիլ մըտացըս ցընորս .
Ի զքո սիրեմ ես եւ անգամ զաւերած .
Շառաչ ծովուց խաղաղէ զկիրս իմ պըզտորս :
Ս՝ ա՛յլ ովկէան , սիրեմ զշաչիւնդ վայրենի .
Եւ դառն ալեօքդ՝ են ինձ աւուրք քաղցուենի :
Ս՝ ա՛յլ ովկէան , ծիծաղախիտ ի ճակատ
Սերթ պարզ փթըթիս յարուսեկին ի ճաճանչ ,
Եւ աղուաբար թոթովէ ձայն քո հաստատ
Եւ իրական բանս ի յերկրէ անճանաչ .
Սերթ կուտակեալ ուռնուս յառնես եւ վազես
Կանաչաբաշ հանգոյն նժուգից ի յարչաւ ,
Եւ ընկըրկիս պատառելով զծովեզերս ,
Իարձեալ քըրքիջ դըժոխալուր տեսակաւ .
Ս՝ ա՛յլ ովկէան , ասպընջական սէգ դըժնի ,
Եւ դառն ալեօքդ՝ են ինձ աւուրք քաղցուենի :